



PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

24.02.2020 r.



WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Brak możliwości uznania za koszty kwalifikowane usług doradczych, opinii i ekspertyz nabywanych od podmiotów niebędących jednostkami naukowymi, wyrok NSA z 13 lutego 2020 r., sygn. II FSK 722/18	3
Następstwo prawne spółki osobowej powstałej z przekształcenia spółki kapitałowej w świetle art. 22 ust. 4 i 4a ustawy CIT, wyrok NSA z 12 lutego 2020 r., sygn. II FSK 743/18	3
Pobór podatku u źródła w momencie kapitalizacji odsetek wypłacanych do ich rzeczywistego odbiorcy w ramach systemu wzajemnych potrąceń, wyrok NSA z 11 lutego 2020 r., sygn. II FSK 683/18	3
Odstępne płacone przez podmiot odstępujący od umowy nie podlega przepisom ustawy VAT, wyrok NSA z 13 lutego 2020 r., sygn. I FSK 1382/17	4
Kary umowne przy wypowiedzeniu umowy z przyczyn najemcy oraz za opóźnienie w zwrocie maszyny nie podlegają opodatkowaniu VAT, wyrok WSA w Warszawie z 13 lutego 2020 r., sygn. III SA/WA 1689/19	4

Brak możliwości uznania za koszty kwalifikowane usług doradczych, opinii i ekspertyz nabywanych od podmiotów niebędących jednostkami naukowymi, wyrok NSA z 13 lutego 2020 r., sygn. II FSK 722/18

Jeśli koszty usług doradczych, opinii i ekspertyz nabywanych na potrzeby opracowywania koncepcji lub produkcji oprogramowania będą realizowane przez wyspecjalizowany podmiot zewnętrzny, który nie będzie spełniać przesłanek uznania za jednostkę naukową w rozumieniu ustawy o zasadach finansowania nauki, to tych kosztów nie będzie można uznać za koszty kwalifikowane w świetle art. 18d ust. 2 pkt 3 ustawy CIT.

Za powyższym poglądem przemawia także nowelizacja z 2018 r., która potwierdza konieczność łącznego odczytywania tego przepisu i wskazuje jednoznacznie, że chodzi tutaj o koszty poniesione na rzecz jednostek naukowych, a nie jakichkolwiek jednostek czy podmiotów.

Następstwo prawne spółki osobowej powstałej z przekształcenia spółki kapitałowej w świetle art. 22 ust. 4 i 4a ustawy CIT, wyrok NSA z 12 lutego 2020 r., sygn. II FSK 743/18

Mając na uwadze treść art. 93a § 2 pkt 1 lit. b Ordynacji podatkowej należy przyjąć, że zasady następstwa prawnego i wynikająca z tego sukcesja praw i obowiązków dotyczy osobowej spółki handlowej powstałej w wyniku przekształcenia spółki kapitałowej, a więc jak w niniejszej sprawie w wyniku przekształcenia spółki z o.o. w spółkę komandytową. To oznacza również, że art. 93a § 2 pkt 1 lit. b w zw. z art. 93a § 1 Ordynacji podatkowej, należy tak rozumieć, że wstąpienie „we wszelkie” przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki przekształcanej osoby lub spółki - nie powinno być ograniczane tylko do obowiązków publicznoprawnych, które związane są z uzyskaniem przychodu przez spółkę przekształcaną. W rozpoznawanej sprawie nie ma zastosowania ograniczenie sukcesji podatkowej na podstawie art. 93e Ordynacji podatkowej, bowiem ustawodawca

nie wprowadził żadnych ograniczeń w tym zakresie. Art. 22 ust. 4 i ust. 4a ustawy CIT nie przewidują żadnych unormowań dotyczących spełnienia warunków w kontekście sukcesji prawnej. Warunek zwolnienia określony w art. 22 ust. 4a ustawy CIT zostanie spełniony poprzez zachowanie posiadania przez powstałą spółkę komandytową co najmniej 10% udziałów w kapitale zakładowym spółki z o.o., która wypłaciła spółce kapitałowej (przekształcanej) należności. Uprawnienie do wskazanego zwolnienia nie stanowi tego rodzaju uprawnień, które ze względu na swój charakter nie mogą być objęte następstwem prawnym.

Pobór podatku u źródła w momencie kapitalizacji odsetek wypłacanych do ich rzeczywistego odbiorcy w ramach systemu wzajemnych potrąceń, wyrok NSA z 11 lutego 2020 r., sygn. II FSK 683/18

Skoro, w sprawie dochodzi do przekazania na rzecz spółki holenderskiej obowiązków związanych z płatnością faktur na rzecz świadczeniodawców oraz należności w kwocie odpowiadającej fakturom rozliczanym w systemie i spółka holenderska staje się wierzycielem świadczeniobiorców z tytułu pożyczki (w tym względem spółki polskiej) to spełnione zostały przesłanki umożliwiające stwierdzenie, że spółka holenderska jest osobą uprawnioną do odsetek w rozumieniu umów o unikaniu podwójnego opodatkowania (UPO). Tym samym nie można uznać, że odsetki kapitalizowane w ramach systemu są należne spółkom uczestniczącym w systemie.

Nie można zatem zgodzić się ze stanowiskiem, że w ramach przedstawionego systemu, spółki holenderskiej nie można uznać za podmiot uprawniony do odsetek, gdyż realizuje ona tylko funkcję pośrednika, który rozlicza faktury w systemie stosując wewnętrzny system wzajemnych potrąceń (nazywanych pożyczkami) pomiędzy uczestnikami należności zgłoszonych do systemu. Z argumentacji przedstawionej przez spółkę wynikało, że właśnie spółka holenderska jest podmiotem uprawnionym do odsetek, a co za tym idzie, możliwe jest zastosowanie w tej sytuacji obniżonej stawki podatku, która wynika z UPO.

Odstępne płacone przez podmiot odstępujący od umowy nie podlega przepisom ustawy VAT, wyrok NSA z 13 lutego 2020 r., sygn. I FSK 1382/17

Należności (odstępne) wypłacone na rzecz spółki przez sprzedającego z tytułu odstąpienia od umowy przedwstępnej zobowiązującej do zawarcia umowy sprzedaży towarów używanych należy uznać za niepodlegające opodatkowaniu VAT. W analizowanej sprawie odstępne nie stanowi zapłaty za wyrażenie zgody przez nabywcę na odstąpienie od umowy albo odstąpienie od umowy stanowi realizację uprawnienia przez sprzedającego i jest czynnością jednostronną. Podjęcie takiej decyzji przez sprzedającego wywołuje w sprawie ściśle określone konsekwencje, jakimi jest niezawarcie umowy sprzedaży, zwrot zaliczki i konieczność zapłaty odstępnego przez sprzedającego. Płacąc sprzedającemu zaliczkę na poczet późniejszej (przysiężonej) dostawy towaru nabywca ma bowiem prawo oczekiwać, że umowa dojdzie do skutku.

Podstawowymi argumentami przesądzającymi o tym, że w stanie faktycznym niniejszej sprawy nie ma mowy o opodatkowaniu VAT, jest po pierwsze okoliczność, że opodatkowaniu VAT podlega świadczenie usług i dostawa towarów – a w rozpatrywanej sytuacji nie ma mowy o takiej czynności (nie doszło do sprzedaży, tylko zawarto umowę przedwstępną) i, po wtórne, nie ma żadnego związku pomiędzy jakąkolwiek dostawą, czy świadczeniem usług a zawarciem umowy przedwstępnej,

przewidującej zapłatę odstępnego. Opodatkowanie odstępnego w okolicznościach niniejszej sprawy miałoby charakter sztuczny.

Kary umowne przy wypowiedzeniu umowy z przyczyn najemcy oraz za opóźnienie w zwrocie maszyny nie podlegają opodatkowaniu VAT, wyrok WSA w Warszawie z 13 lutego 2020 r., sygn. III SA/WA 1689/19

Opłata naliczana przy wypowiedzeniu umowy przez spółkę (wynajmującego) oraz kara umowna naliczana za opóźnienie w zwrocie maszyny przez najemcę mają charakter odszkodowawczy bez względu na to, czy nazwiemy je opłatą sankcyjną, czy inaczej. W związku z poborem tych opłat spółka (wynajmujący) nie dokonuje żadnych dodatkowych czynności, nie świadczy usługi na rzecz klienta, a tym samym brak jest świadczenia wzajemnego ze strony spółki w zamian za otrzymane opłaty. Stąd, opłaty te nie podlegają opodatkowaniu VAT.

W zakresie kary umownej za opóźnienie w zwrocie maszyny charakter odszkodowawczy opłaty jest szczególnie widoczny. Jeżeli klient na czas nie zwraca przedmiotu najmu, to – jak stanowią przepisy o odszkodowaniu – spółka ma zawsze prawo do wynagrodzenia szkody, co odbywa się przez rekompensowanie strat (damnum emergens i lucrum cessans).

W związku z powyższym, przedmiotowe opłaty są to klasyczne kary umowne o charakterze czysto odszkodowawczym. Jako takie, nie podlegają opodatkowaniu VAT.



WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Zasady opodatkowania VAT usług związanych z udzielaniem pożyczki, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 4 lutego 2020 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.822.2019.2.IK	6
Zakres prawa do odliczenia podatku naliczonego od wydatków związanych z użytkowaniem samochodów osobowych o napędzie elektrycznym wykorzystywanych do świadczenia usług najmu krótkoterminowego oraz celów służbowych pracowników, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 3 lutego 2020 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.9.2019.2.RMA	7
Cesja praw i obowiązków wynikających z umów przedwstępnych zakupu działek jako świadczenie usług opodatkowane stawką 23%. Prawo do obniżenia kwoty VAT należnego o kwotę podatku VAT naliczonego wynikającego z faktury obejmującej otrzymane wynagrodzenie, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 30 stycznia 2020 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.663.2019.3.RR	8
Zasady opodatkowania VAT czynności dotyczących wykorzystania bonów, voucherów i pakietów. Przesłanki uznania emitowanych bonów jako bonów różnego przeznaczenia, o których mowa w art. 2 pkt 44 ustawy VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 30 stycznia 2020 r., sygn. 0112-KDIL2-2.4012.578.2019.2.EW	9
Prawo do zastosowania 0% stawki VAT dla wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów (WDT) od 1 stycznia 2020 r., interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 10 lutego 2020 r., sygn. 0112-KDIL4.4012.523.2019.2.TKU	10

Zasady opodatkowania VAT usług związanych z udzielaniem pożyczki, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 4 lutego 2020 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.822.2019.2.IK

1) Z opisu sprawy wynika, że wnioskodawca m.in. pobiera opłaty od zmiany harmonogramu spłat, wydłużenia okresu przedstawienia rozliczenia celu pożyczki w postaci aneksu, zmiany zabezpieczenia pożyczki w postaci aneksu, wystawienia promesy pożyczkowej, sporządzania i wysyłania do pożyczkobiorcy i poręczycieli wezwań do zapłaty, upomnienia wysłanego drogą elektroniczną email, SMS, monit telefoniczny, terenowej inspekcji windykacyjnej, wezwania do spełnienia warunków umowy, ponownej wysyłki nieodebranej korespondencji dot. zmian warunków umowy na zlecenie pożyczkobiorcy oraz wezwań do opłat upominawczo-windykacyjnych, wypowiedzenia umów, kosztów sądowych i komorniczych, dokonania wyceny wartości zabezpieczenia pożyczki na etapie windykacji oraz odbioru przedmiotu zabezpieczenia, transportu, przechowywania i odsprzedaży na etapie windykacji.

Wskazać należy, że czynności te są ściśle związane z umową pożyczki, lecz nie jest to ścisły związek z usługą udzielania pożyczki. Powyższe czynności nie powinny być traktowane jako element kompleksowej usługi udzielania pożyczek. Usługi te nie mają w stosunku do usługi udzielenia pożyczki charakteru pomocniczego, lecz są samodzielnym, odrębnym świadczeniem, które może funkcjonować samoistnie, a jej oddzielenie od usługi udzielania pożyczek nie ma charakteru sztucznego. Czynności te wykonywane są po faktycznym udzieleniu kredytu/pożyczki, a ich celem nie jest zrealizowanie ww. usługi zasadniczej. Opisane powyżej usługi nie są zatem usługami w zakresie udzielania kredytu/pożyczki, jednakże wpisują się w zakres pojęcia zarządzania kredytami/pożyczkami przez

pożyczkodawcę, a tym samym korzystają ze zwolnienia na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 38 ustawy VAT.

2) Czynności wykonywane na wniosek pożyczkobiorcy (tj. wystawienie historii spłat pożyczki, sporządzanie i wysyłanie zaświadczenia, opinia o posiadanym lub spłaconym zobowiązaniu pożyczkowym, sporządzanie duplikatów lub kopii dokumentów dotyczących pożyczki, inne czynności – zaświadczenia, pisma związane z obsługą pożyczki w związku z wykonywanymi na jego rzecz przez pożyczkodawcę usługami finansowymi) nie stanowią usług, o których mowa w przepisie art. 43 ust. 1 pkt 38 ustawy VAT.

Charakter tych czynności wskazuje, że są one co prawda związane z działalnością pożyczkodawcy, jednakże nie można ich uznać za usługi stanowiące element usługi finansowej, właściwy i niezbędny do jej świadczenia. Wykonywanych czynności nie można uznać za czynności pomocnicze do usług, które świadczy pożyczkodawca, do których znalazłyby zastosowanie jednakoż zasady opodatkowania VAT. Usługi te wykonywane są na rzecz klienta – odbiorcy usług zwolnionych, które świadczy pożyczkodawca – jednakże nie mają one wpływu na samo świadczenie usług finansowych zwolnionych. Charakter i sposób wykonania tych czynności świadczy o ich samodzielności, są to bowiem odrębne czynności wykonywane na żądanie klienta, niezależnie od wykonywanych przez pożyczkodawcę. Co prawda czynności te są, co do zasady, związane z umową pożyczkową, jednakże samo ich wykonanie w żaden sposób nie służy lepszemu wykonaniu usługi głównej.

Mając powyższe na względzie wskazać należy, że ww. czynności pożyczkodawcy wykonywane na wniosek klienta nie korzystają ze zwolnienia od podatku VAT i podlegają opodatkowaniu według podstawowej 23% stawki VAT zgodnie z art. 41 ust. 1 w zw. z art. 146aa ust. 1 pkt 1 ustawy VAT.

Zakres prawa do odliczenia podatku naliczonego od wydatków związanych z użytkowaniem samochodów osobowych o napędzie elektrycznym wykorzystywanych do świadczenia usług najmu krótkoterminowego oraz celów służbowych pracowników, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 3 lutego 2020 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.9.2019.2.RMA

Spółka prowadzi działalność gospodarczą m.in. w zakresie świadczenia usług najmu krótkoterminowego samochodów osobowych o napędzie elektrycznym. Usługa najmu krótkoterminowego polega na odpłatnym udostępnieniu pojazdu osobie fizycznej, która m.in. posiada prawo jazdy i dokonała rejestracji za pośrednictwem aplikacji mobilnej na urządzeniu typu smartfon lub tablet. Dotychczas wykluczone było użytkowanie samochodów w schemacie innym niż najem krótkoterminowy, w związku z powyższym spółka odlicza 100% podatku naliczonego odpowiednio z faktur dokumentujących nabycie towarów i usług związanych z wskazanymi powyżej pojazdami. Aktualnie spółka rozważa możliwość przeznaczenia wybranej grupy pojazdów również dla celów służbowych pracowników spółki.

W tej sytuacji należy uznać, iż z uwagi na schemat udostępniania samochodu nie występuje fizyczne udostępnienie lub odebranie przedmiotu najmu przez pracownika spółki. Z tego powodu wpis jest dokonywany automatycznie za pośrednictwem oprogramowania służącego świadczeniu usług najmu. Potwierdzenie autentyczności wpisów zostanie dokonane w formie elektronicznej lub pisemnej.

Tym samym należy uznać, że zarówno wykorzystywanie samochodu na cele służbowe przez pracowników w godzinach pracy spółki, jak również przeznaczenie pojazdów do świadczenia usług najmu krótkoterminowego, będzie związane wyłącznie z działalnością gospodarczą spółki. Cele służbowe obejmują np. dojazd na spotkanie z klientem lub przemieszczanie się pomiędzy lokalizacjami. Formalnie wykluczone będzie nieodpłatne korzystanie z pojazdu w godzinach pracy przez pracowników do innych celów niż służbowe. Kwestia ta będzie wyraźnie ustalona w pisemnych zasadach używania pojazdu (regulaminie wewnętrznym). Faktyczne wykorzystanie pojazdu będzie podlegało weryfikacji w ramach danych zawartych w ewidencji (potwierdzanie przez osobę upoważnioną autentyczności wpisów, weryfikacja trasy, potwierdzanie celu służbowego przez przełożonego i in.). Również w sytuacji wykorzystywania danego pojazdu przez użytkownika dla celów najmu krótkoterminowego przyjęte rozwiązanie w postaci aplikacji, za pomocą której użytkownik wybiera i użytkuje konkretny pojazd, która to aplikacja automatycznie generuje informacje zawierające wszystkie dane konieczne dla prowadzenia ewidencji powoduje, że spełniony będzie zasadniczy cel prowadzenia ewidencji, tj. wykluczenie możliwości skorzystania z pojazdu dla celów innych niż działalność gospodarcza spółki. Zatem spółka ma prawo do odliczenia 100% podatku naliczonego z faktur dokumentujących nabycie towarów lub usług związanych z danym pojazdem, w przypadku wykorzystywania pojazdu zarówno przez pracowników spółki dla celów wyłącznie służbowych, jak również przez użytkowników w ramach usługi najmu krótkoterminowego w sytuacji prowadzenia ewidencji w formie opisanej we wniosku.

Cesja praw i obowiązków wynikających z umów przedwstępnych zakupu działek jako świadczenie usług opodatkowane stawką 23%. Prawo do obniżenia kwoty VAT należnego o kwotę podatku VAT naliczonego wynikającego z faktury obejmującej otrzymane wynagrodzenie, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 30 stycznia 2020 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.663.2019.3.RR

1) Wnioskodawca jest inwestorem, zainteresowanym nabyciem 28 działek (przed podziałami) pod inwestycję magazynowo-produkcyjną. Wnioskodawca planuje wybudować centrum logistyczne (obejmujące dodatkowo budowę drogi i ronda) i wynająć powierzchnię innym podmiotom gospodarczym. Obecnie właścicielami lub współwłaścicielami działek są głównie osoby fizyczne, a w przypadku jednej z nich spółka akcyjna. Co do zasady, wszyscy sprzedawcy będą występować w ramach transakcji sprzedaży działek jako podatnicy VAT. Pierwotnie, sprzedawcy zamierzali zbyć działki na rzecz innego podmiotu. Umowy przedwstępne sprzedaży przedmiotowych działek zostały więc zawarte na przestrzeni lat 2016-2019 z pierwotnym inwestorem (czynnym podatnikiem VAT).

W celu dokonania inwestycji, wnioskodawca zamierza zawrzeć z pierwotnym inwestorem umowę cesji wszystkich umów przedwstępnych. Wynagrodzenie określone w przedstawionym zdarzeniu przyszłym wskazuje na odpłatny charakter umowy cesji (tj. cesja praw i obowiązków z umów przedwstępnych, będzie mieć zatem charakter umowy sprzedaży w myśl przepisów art. 510 Kodeksu cywilnego). Z uwagi na powyższe, cesja praw i obowiązków z umów przedwstępnych spełnia wszelkie warunki pozwalające na uznanie jej za świadczenie usług w rozumieniu przepisów ustawy VAT. Jak wynika z art. 41 ust. 1 oraz art. 146aa ust. 1 pkt 1 ustawy VAT, świadczenie usług jest opodatkowane, co do zasady, według stawki 23% VAT.

2) Z uwagi na fakt, iż dokonanie cesji jest niezbędnym elementem całego procesu inwestycyjnego, tj. działki, które zostaną nabyte w następstwie cesji, będą wykorzystywane przez wnioskodawcę do wykonywania czynności opodatkowanych VAT (tj. realizacji inwestycji), a cesja będzie podlegać opodatkowaniu według podstawowej stawki 23% VAT, to wnioskodawca będzie miał prawo do odliczenia VAT naliczonego od wynagrodzenia z tytułu dokonanej cesji.

Zasady opodatkowania VAT czynności dotyczących wykorzystania bonów, voucherów i pakietów. Przestanki uznania emitowanych bonów jako bonów różnego przeznaczenia, o których mowa w art. 2 pkt 44 ustawy VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 30 stycznia 2020 r., sygn. 0112-KDIL2-2.4012.578.2019.2.EW

1) Z okoliczności sprawy wynika, że spółka emituje bony uprawniające jego okaziciela do otrzymania jednego, konkretnego prezentu określonego w tym dokumencie. Jednocześnie, w okresie ważności bonu można dokonać w spółce, w sposób określony w regulaminie, wymiany bonu na inny oferowany przez spółkę produkt. Zatem w momencie emisji bonów, w sytuacji kiedy istnieje możliwość ich wymiany na inne produkty spółki, ostatecznie nie będzie znana kwota należna VAT, ponieważ towary lub usługi na które zostaną wymienione bony mogą być opodatkowane różnymi stawkami VAT. Dodatkowo bony mogą zostać zakupione w spółce zarówno przez podmiot mający siedzibę w Polsce, jak i za granicą. W przypadku gdy miejscem świadczenia usług, których bon dotyczy, jest miejsce, w którym usługobiorca ma siedzibę działalności gospodarczej, a bony mogą zostać zakupione zarówno przez podmiot mający siedzibę w Polsce, jak i podmiot mający siedzibę za granicą, to w chwili emisji bonu nie będzie również możliwe określenie miejsca świadczenia usług dla celów VAT.

Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, że emitowane bony będą stanowiły bony różnego przeznaczenia, o których mowa w art. 2 pkt 44 ustawy VAT.

2) Spółka emituje produkty w imieniu własnym i na własną rzecz, jednocześnie nie ma zawartych z podwykonawcami umów na dystrybuowanie bonów. Spółka jest więc jedynym emitentem bonów, voucherów i pakietów we własnym imieniu i jednocześnie występuje jako dystrybutor tych produktów.

Prezentem jest towar lub usługa, których wykonanie spółka, działając na rzecz klienta w imieniu własnym i na własny rachunek, zamawia u podwykonawców. Natomiast własność tego prezentu przechodzi bezpośrednio ze spółki na klienta. Prezenty realizowane są przez podwykonawców będących podmiotami zewnętrznymi i w konsekwencji podwykonawcy fakturują spółkę za prezenty zrealizowane przez nich przy wykorzystaniu produktów spółki. Skoro zatem spółka nie zawarła z podwykonawcami żadnych umów na świadczenie usług pośrednictwa, dystrybucji czy emisji bonów, voucherów i pakietów w imieniu podwykonawców, to spółka nie będzie świadczyła usług pośrednictwa. O tym, że spółka nie zachowuje się jak pośrednik świadczy również fakt, że wszelkie reklamacje dotyczące realizacji prezentów składane są do spółki i to ona ponosi odpowiedzialność wobec klienta za własne działania i zaniechania. Tym samym, dochodzi do sprzedaży towarów i świadczenia usług na rzecz spółki, a następnie odsprzedaży tych towarów i usług przez spółkę na rzecz klientów, którzy wcześniej nabyli bony, vouchery i pakiety. W przedmiotowej sprawie czynności dotyczące wykorzystania bonów, voucherów i pakietów będą stanowiły u spółki odpłatną dostawę towarów oraz świadczenie usług, które w myśl art. 5 ust. 1 pkt w zw. z art. 7 ust. 8 i art. 8 ust. 2a ustawy VAT, i będą podlegały opodatkowaniu właściwą stawką VAT dla danego przedmiotu sprzedaży.

Prawo do zastosowania 0% stawki VAT dla wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów (WDT) od 1 stycznia 2020 r., interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 10 lutego 2020 r., sygn. 0112-KDIL4.4012.523.2019.2.TKU

1) Dla zastosowania 0% stawki dla WDT na gruncie polskich przepisów wystarczającym jest, aby podatnik posiadał jedynie niektóre dowody, o jakich mowa w art. 42 ust. 3 ustawy VAT, uzupełnione dokumentami wskazanymi w art. 42 ust. 11 ustawy VAT. Dla udokumentowania takiej dostawy podatnik może także posiadać inne dowody w formie dokumentów, o których mowa w art. 180 § 1 Ordynacji podatkowej, zgodnie z którym jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem.

Dla zastosowania stawki podatku w wysokości 0% podatnik musi posiadać w swojej dokumentacji dowody, które łącznie potwierdzą fakt wywieżenia z terytorium kraju i dostarczenia towarów będących przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy do nabywcy znajdującego się na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju.

2) Należy wskazać, że przepisy ustawy nie uzależniają zastosowania stawki 0% od posiadania oryginałów dokumentów w formie papierowej. Skoro przepisy nie stanowią o ich formie, stąd można wnioskować, że każda forma jest dopuszczalna, pod warunkiem,

że autentyczność tych dokumentów została uprawdopodobniona. W dobie szeroko rozwiniętych technik komunikacji nie ma podstaw, aby odmawiać mocy dowodowej dokumentowi sporządzonemu i przesłanemu w formie elektronicznej. Jeżeli zatem jest to dokument udostępniony w formie elektronicznej, e-mail, ksero, skan lub faks dokumentu, niebudzący wątpliwości co do jego autentyczności, może on stanowić dowód, o którym mowa w powołanych przepisach ustawy.

Zatem posiadanie przez dostawcę dokumentów, o których mowa w art. 42 ust. 3 i 11 ustawy VAT będzie uprawniało – również od dnia 1 stycznia 2020 r. – do zastosowania stawki podatku w wysokości 0% dla WDT.

3) Zatem Wnioskodawca będzie uprawniony do zastosowania stawki podatku w wysokości 0% dla WDT, jeśli przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy, będzie posiadał komplet wskazanych w opisie zdarzenia przyszłego dokumentów, tj. faktury dokumentującej sprzedaż towarów na rzecz kontrahenta, wystawionego przez wnioskodawcę dokumentu dostawy, międzynarodowego listu przewozowego CMR oraz oświadczenia, w którym kontrahent potwierdzi miejsce, znajdujące się na terytorium innego niż Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, do którego towary wynikające z faktury/zamówienia/dokumentu dostawy zostały dostarczone oraz datę, kiedy towary wynikające z faktury/zamówienia/dokumentu dostawy zostały dostarczone do wskazanego miejsca.

KONTAKT



TOMASZ JANKOWSKI
tel. +48 505 465 553
tomasz.jankowski@ptpodatki.pl



ADAM HELLWIG
tel. +48 502 184 966
adam.hellwig@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl